

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА, ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ

ПРОУЧВАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА РЕКА ДУНАВ

Изх. № III-5-592
Русе, 04.10.2021 г.

ДО
ПРОФ. Д. Ю. Н. БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
БУЛ. „ДОНДУКОВ“ №1
СОФИЯ 1594

Относно: представяне на становище за противоконституционност на чл. 194, ал. 4, т. 1 от Закона за водите по конституционно дело №13/2021

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Основна функция на Изпълнителна агенция „Прочувване и поддръжане на река Дунав“ (ИАППД), съгласно Устройствения ѝ правилник (ДВ бр. 39 от 12 май 2000 г.) е да поддръжа условията за корабоплаване по река Дунав в съответствие с вътрешното и международното право. Дейността на ИАППД по поддръжане на минималните габарити на фарватера е регламентирана и в чл. 77, ал. 1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанища на Р България (МПВВПРБ).

Издаването на разрешителни за изземване на наносни отложения от река Дунав е регламентирано в чл. 52, ал. 1, т. 2 от Закона за водите (изм. ДВ. бр. 61 от 6 август 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) и чл. 9а от Устройствения правилник на ИАППД (изм. ДВ, бр. 64 от 2011 г.). Изпълнителният директор на ИАППД контролира изпълнението на условията в разрешителните за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав (чл. 190, ал. 5 ЗВ, ДВ бр. 58 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.).

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, същите се заплащат и постъпват в бюджета на съответната басейнова дирекция (за река Дунав в БД Дунавски район - Плевен), а от там – съответно в ПУДООС (чл. 24 от същата).

В съответствие с горесцитираната нормативна уредба, регламентираща дейността на Агенцията, ИАППД няма отношение към определянето, изчисляването и събирането на такси за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав.

В действащата до 2017 година Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, таксата за ползване на воден обект с цел изземване на наносни отложения от повърхностни водни обекти се определяше на база деклариран обем реално иззет наносен материал.

С влизане в сила на новата Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/2016 г. и чл. 194, ал. 1, т. 2, буква „а“ и ал. 4, т. 1 от Закона за водите (ЗВ) таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни

отложения от река Дунав и водохранилища се определя на база на разрешен годишен обем за изземване на наносни отложения.

Следва да отбележа, че използваният термин „разрешен обем на изземване“ не е дефиниран в нито един нормативен акт. Той не съществува като реквизит в Заявлението за издаване на разрешително (одобрено със Заповед №РД-392/06.06.2017 г. на Министъра на околната среда и водите) и в Разрешителното за ползване на воден обект с цел изземване на наносни отложения, а бива добавян във връзка със задължението на титулярите на разрешителни за заплащане на такси. Необходимо е да се прави разлика между разрешен обем на изземване и възобновяем запас на реката. Съгласно чл. 31, ал. 2 от Наредбата за ползването на повърхностните води, към заявлението за издаване на разрешително се прилагат предпроектни проучвания, които съдържат годишен лимит на изземване, който е свързан и зависи от възобновяемия запас на реката.

В тази връзка считам, че определянето на разрешен обем на издрагираните наносни отложения **от река Дунав** не може да се класифицира като постоянен параметър на издаваните разрешителни, тъй като не е константна величина, а зависи от много странични фактори - от производствения капацитет, техническите възможности, нуждите на титулярите за всяка година, количеството седименти в реката и др.

С УВАЖЕНИЕ

инж. **Павлин Ценов**
Изпълнителен директор на ИАППД

